

כאשר כהן הרגיזה את עמית

[צילום: גילי קרן] "עמית". דרושה עזות מצח

עו"ד איילת כהן הוציאה מכליו את יצחק עמית, אחד השופטים היותר רגועים וחביבים בבית המשפט העליון - בשל התוכן של טענותיה ובעיקר בשל צורתם הבוטה

ע"א 76/13, ש.ב. סופר נ' ננמ"ח ואח' / פס"ד

■ ■ ■

יצחק עמית הוא מהשופטים היותר רגועים וחביבים בבית המשפט העליון, אבל עו"ד איילת כהן הצליחה להוציא אותו מהכלים - עד כדי כך שבאופן נדיר נתן ביטוי מילולי בפסק דינו לכעסו על התנהלותה.

כהן מייצגת את חברת הבנייה ש.ב. סופר, שהייתה אמורה להקים ארבעה בנייני מגורים לחסידי ברסלב בצפת. הפרויקט נתקע והועבר לגישור, במסגרתו מונה מומחה להערכת עלויות הבנייה שכבר בוצעו - כדי לקבוע מי מהצדדים חייב כסף למשנהו. המומחה נתן שתי חוות דעת שהפרש ביניהן היה משמעותי מאוד, הצדדים חזרו לבית המשפט וזה מינה מומחה מטעמו. עבודת המומחה נמשכה זמן רב, והוא ציין שחברת סופר היא הנושאת באחריות לכך משום שלא מסרה לו מידע חיוני. בסופו של יום אימץ בית המשפט את חוות הדעת וקבע שעל המזמינים לשלם לחברה 160,000 שקל.

שני הצדדים ערערו; העליון קיבל את ערעור הדיירים והפחית את התשלום ל-110,000 שקל. ש.ב. סופר ערערה באמצעותה של כהן, וכאן החלה ההתנהגות נגדה יוצא עמית בפסק דינו. "המערערת תקפה בבוטות הן את המומחה והן את בית משפט קמא, ועל כך אעמוד בהמשך. המערערת טענה, בין היתר, כי המומחה לא ערך חוות דעת לשמה; כי יש לפסול את המומחה; כי המערערת נאלצה ונכפתה על-ידי בית משפט קמא להסכים למינויו של המומחה למרות שהוסכם בין הצדדים על מינויו של בנדיט כמומחה; כי המשיבים הסכימו לשלם על-פי חוות דעתו של המומחה בנדיט; כי המשיבים הצליחו 'בדרך הנכלולית' להטעות את בית המשפט; כי המומחה אינו בקיא כלל בתחום הנבדק וחסר הבנה בסיסית בהליך בניית הפרויקט ושלביו; כי נדרשו למומחה למעלה משנתיים להגיש את חוות דעתו; כי המומחה לא פעל באופן אובייקטיבי; כי "החשבון שהיה אמור להיות נשוא חוות דעתו של המומחה לא נבדק כלל על ידו".

"מנהג חדש ומצער"

כעת עמית יורה: "אומר בקצרה, כי אין ממש בערעור של המערערת. מעבר לסגנון הבוטה והלא ראוי של כתב הערעור והסיכומים, דומה כי נשתכחו מהמערערת העובדות וההלכות הנוגעות למעמדו של המומחה

במישור העובדתי, דומה כי דרושה עזות מצח לטעון כי המומחה נזקק לשנתיים ליתן את חוות דעתו, בהתחשב בכך שהייתה זו המערערת שניסתה משך תקופה ארוכה, בבקשות חוזרות ו"ונשנות שהגיעו גם לפתחו של בית משפט זה, לחזור בה מהסכמתה הדיונית למינויו כמומחה

טענה אחת של כהן נוגדת את העובדות ואת השכל הישר, ממשיך עמית; טענה אחרת - מוטב היה שלא הייתה נטענת; והבסיס המשפטי של אחת הטענות הוא מפוקפק. עמית דוחה את הערעור, אבל הוא עוד לא גמר עם כהן

בשולי הדברים, אך לחלוטין לא אחרון בסדר חשיבותו, אציין כי לא היה מקום לביטויים "המשתלחים של המערערת כלפי המשיבים, כלפי המומחה טיגרמן ובמיוחד כלפי בית משפט קמא הנכבד, אשר בחרתי שלא לצטטם כאן כדי למנוע פגיעה נוספת

כבר נזדמן לי לעמוד על המנהג החדש והמצער שפשה במקומותינו, כאשר בהעדר נימוקים"

לגופו של פסק דין מעלים הצדדים טענות חסרות שחר לגופו של שופט. על כך יש להצר, ולא
אכחד כי התלבטנו האם יש מקום להעביר את הדברים לטיפול לשכת עורכי הדין. לסופו של יום
החלטנו להימנע מצעד זה, לאחר שבאת כוח המערערת קיבלה את העותיננו בהקשר זה במהלך
"הדין".

השופטים חנן מלצר ואורי שהם הסכימו עם עמית, שגם חייב את ש.ב סופר בהוצאות בסך
25,000 שקל. את הרוכשים ייצג עו"ד אמיר שאשא

13/10/2014 | עודכן: 13/10/2014 | תאריך: